

ἜΤΟΣ Β΄.

ἘΠΙΧΡΟΝΟΝ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ἈΡΙΘ. 98

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 25

Τιμή ἐτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.

Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 28 Δεκεμβρίου 1880.

ΟΙ ΦΛΥΑΡΟΙ

Εἰς οὐδὲν ὠφέλησαν πρὸς διόρθωσιν τῆς ὀχληροτάτης αὐτῆς τάξεως τῶν ἀνθρώπων, τῶν φλυάρων, αἱ τόσαι κωμῆδες καὶ σάτυροι.

Ὁ Byron ἔγραψε τοὺς ἐξῆς ὠρτίους στίχους.

«Ἡ κοινωνία κατέστη ἀγέλη πολιτισμένη συγκροτουμένη καὶ διακιρουμένη εἰς δύο μεγάλας φυλάς εἰς τοὺς ὀχληροὺς καὶ ἐνοχλουμένους.»

Τόσαι δὲ ὑπάρχουν ἀποχρώσεις φλυάρων, ὥστε δύσκολος ἀποδίνει ἢ κατὰταξις αὐτῶν. Ἐν τούτοις αἱ ἐπιχειρήσασαι, ἐπειδὴ τὸ ἀντικείμενον εἶναι γόνιμον καὶ βεβαίως δὲν θὰ στερηθῶμεν τύπων.

Ἐπὶ κεφαλῆς αἱ προτάξωμεν τὴν πρώτην κατηγορίαν, ἐκείνην τῶν φλυάρων τῶν χαρακτηριζομένων κοινῶς κακαὶ γλωσσαί.

Εἰς ἐξ αὐτῶν ἀρκεῖ νὰ ἀνάψῃ φωτιὰ εἰς τὰ τέσσαρα ἄκρα τῆς πόλεως. Παίζων μόνον θορυβεῖ κοινωνίαν ὀλόκληρον. Εἰς τὸν ἀκραιότερον χαρακτηρὸν θὰ ἀνέρη πλεῖστα ἐλαττώματα. Τὸν ὑψηλότερον ἄνδρα θὰ προκατήσῃ νάνον.

Ἡ ἀτμοσφαῖρα του εἶναι τὸ σκάνδαλον, καὶ τὸ στοιχεῖον του ἡ κακολογία.

Διὰ νὰ κινήσῃ ἀπλῶς τὴν γλωσσαν του θυσιάζει τοὺς φίλους του, ἐὰν ἔχη τοιοῦτους.

Κατόπιν ἔρχεται ὁ βλαβὴς φλύαρος. Οὗτος οὐδὲν μῖτος διε-

γείρει, ἀλλὰ τὸν ἀποφεύγουν ὡς πανώλην διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι εἶναι ἀνυπόφορος. Καταξιλίζει ὅλους ὅσους ἔχουν τὸ δυστύχημα νὰ εὐρεθοῦν ἐμπρὸς του. Δὲν ἔχει τίποτε νὰ σᾶς εἰπῇ, καὶ σᾶς ὁμιλεῖ. Δὲν τὸν ἐρωτᾶτε τίποτε, καὶ σᾶς ὁμιλεῖ. Δὲν τοῦ ζητῆτε τίποτε, καὶ σᾶς ἀποκρίνεται. Ἀπὸ αὐτὸν θὰ μάθετε, ὅτι ἔβρεξε τὴν προηγούμενην ἡμέραν. Αὐτὸς θὰ σᾶς εἰπῇ σοδραῶς, ὅτι τὰ χρήματα δὲν κάμουν τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου. Θὰ σᾶς προσθέσῃ ἀκόμη, ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ὁ μὴ ἀγαπῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ ὑπομονὴ σας εἶναι βαρὺς φόρος ὃν πρέπει νὰ πληρώσετε. Ὁ Henri Monnier ἐξεμεταλλεύθη ἐπιτυχῶς τὸν τύπον τοῦτον εἰς τὰς δημῶδεις σκηνάς του.

* *

Μεταβῶμεν ὑψηλότερον.

Ὁ κοινοβουλευτικὸς φλύαρος. Ἀληθῆς μάστιξ. Ὅλα τὰ ζητήματα εἶναι ἰδιοκτησίαι του, ἰδίως ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀγνοεῖ παντάπασι. Δι' αὐτὸν λακωνισμὸς εἶναι τὸ ὁμιλεῖν ἐπὶ μίαν ὄλην ἡμέραν, καὶ τὸ ἀπειλεῖν ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὴν ὁμιλίαν του καὶ τὴν ἐπύριον. Ἡ δύναμις του εἶναι τὸ ἀναμνηστικόν. Τυλίσσεται περὶ μίαν φράσιν ἐπὶ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, καὶ ἔπειτα τὴν αὐτὴν φράσιν ἐκτυλίσσει ὡς γαϊτανάκι ἐπὶ ἓν ἄλλο τέταρτον. Παράδειγμα' ἀρχίζει μετὰ τὴν φράσιν: Ἀναβάνω τὸ βῆμα τοῦτο ἵνα ἐκφράσω κατὰ τὴν γνώμην μου: Ἐπειτα τὴν ἀναστρέφει: Τὴν γνώμην μου κατὰ ἓν ἐκφράσω, ἀναβάνω τὸ βῆμα τοῦτο: Εἰς τὴν ἐκτύλιξιν προσθέτει καὶ τό: Κύριοι, ὡς νέον. Μεταχειρίζεται τὸ νερὸν ὡς σχῆμα ῥητορικὸν καὶ ἐνῶ ὁμιλεῖ πίνει, ἐνῶ δὲ πίνει ὁμιλεῖ. Ἐχει ὅμως ιδιότητος καθαρῆς ὡς ἡ ἀμμωνία. Τὸ πρῶτον του βῆμα ἐπὶ τοῦ βήματος φυγαδεύει τοὺς ἡμίσεις βουλευτάς, τὸ δεύτερον καὶ τοὺς ἄλλους ἡμίσεις. Ἄν ποτε ἔχη φόβον τὸ κοινοβουλευτικὸν πολιτευμα νὰ πάθῃ, ὁ νεκροθάπτης αὐτοῦ θὰ εἶναι ὁ κοινοβουλευτικὸς φλύαρος.

* * *
Οἱ τοῦ συρμοῦ φλύαροι. Αὐτοὶ εἶναι οἱ στύλοι πάσης χορευτικῆς ἐσπερίδος. Κομφερόμενοι, ἀληθεῖς αὐτόματοι κοῦκλαι, μὲ πολλὰ τσακίσματα καὶ χαριεντισμούς, λεξιλόγιον ἀπὸ κρέας καὶ κόκκαλα, προσπεποιημένοι, μελιτώδεις, σκλιαρίζουν μετ' ἀφορήτου προπετείας. Οὐδέποτε ἔχουν πνεῦμα, ἐκτὸς ἐκείνου τῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων. Συμβαίνει δὲ πολλὰ εἰς αὐτοὺς νὰ πιστεύουν, ὅτι ἕκαστον βλέμμα των ἀνάπτει καρδίαν ὅλην γυναικός.

* * *
Οἱ ἀποκλειστικοὶ φλύαροι. Αὐτοὶ πλέον εἶναι ἀνυπόφοροι. Ἐναλαμβάνουσι τὴν γενικὴν οὕτως εἰπεῖν ἐργολαβίαν τῆς ὁμιλίας ἐν συνκαστροφῇ, καὶ ὁμιλοῦν περὶ πκρόντων καὶ ἀπόντων συγχρόνως. Ἄδύνατον μετ' αὐτῶν νὰ τοποθετήσετε μικρὰν λέξιν, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ρίψετε λίθον εἰς ῥεῦμα ὕδατος. Ὁ λίθος κτκπίνεται, καὶ τὸ ὕδωρ ἐξκκολουθεῖ τὸν δρόμον του. Ὁ ἀποκλειστικὸς φλύαρος γνωρίζει τὰ πάντα, καὶ ὁμιλεῖ δι' ὅλα.

Πρόκειται περὶ βιβλίου; Τὸ ἀνέγνωσε. Περὶ δράματος; Τὸ ἐσφύριξε. Περὶ συμβάντος; Πκρευρέθη. Περὶ τόπου τινός; Θὰ σὰς περιγράψῃ τὴν τοπογραφίαν. Περὶ μουσικῆς νέας; Θὰ σὰς ξεκουφάνει. Ἐὰν δὲ τις κᾶμη τὴν ἀνοήσιον καὶ τὸν προσκλέσῃ εἰς γεῦμα, θὰ κᾶμη ἀνάκυσιν ὅλων τῶν φκγῆτων.

* * *
Ἐν ταῖς ἀνωτέρω μεγάλαις κατηγορίαις κατατάσσονται ὅλα τὰ εἶδη τῶν φλυάρων τῶν μαστιζόντων τὴν ἀνθρωπότητα, οὓς οἱ νοήμονες φροντίζουν νὰ ἀποφεύγουν.

Ἡ περιγραφή ὅλων τῶν ἀποχρώσεων θὰ ἦτο σχοινοτενής, καὶ ὁ ἀνκνῶτης θὰ μᾶς ἐξελάμβανε ὡς φλυαρούς, ὅπερ ἤθελε πολὺ μᾶς λυτήση.

Ἐνταῦθα πκρεπιδημῶν ἐσχάτως ἐμβριθῆς συντάκτης τῶν «Debats», ἀφοῦ καλῶς ἐμελέτησε τὰ καθ' ἡμᾶς, ἀνθρώπους τε καὶ πράγματα, ἀπεφάνθη, ὅτι ὅπως ὀρθοποδήσῃ ἡ Ἑλλάς πρέπει ἐξ ἀπαντος νὰ χρησιμοποιήσῃ συγχρόνως τὰ προσόντα τῶν δύο αὐτῆς κομματάρχων, ἀναθέτουσα εἰς μὲν τὸν κ. Τρικούπην τὴν διοίκησιν τοῦ κράτους, εἰς δὲ τὸν κ. Κουμουνοῦρον τὴν κατασκευὴν τῆς ἀναγκασίας ἐπὶ δικαίᾳ ἀμοιβῇ πλειονοψηφίας.

Πολλοὶ κατὰ τὴν τελευταίαν περὶ φορολογίας τοῦ καπνοῦ συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ ἐμέμφθησαν τὸν κ. Τρικούπην, ὅτι ἐπιτίθεται κατ' αὐτῆς οὕτω σφοδρῶς ἐξ ἀπλοῦ πείσματος καὶ καλίας, ἀφοῦ δὲν κκπνίζῃ.

Οἱ συγκρίνοντες τὴν ἀνθρᾶν ὕψιν καὶ εὐεξίαν τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ, ἀφοῦ ἔπαυσε νὰ ἦναι τοιοῦτος, πρὸς τὴν ἰσχύνητα τοῦ κ. Κουμουνοῦρου, ἀφοῦ ἀνήλθεν εἰς τὴν πρωθυπουργείαν, ἀποκκλοῦσι συκοφάντας τοὺς ὀνομάζοντας συμπόσιον ἐν Ἑλλάδι τὴν ἐξουσίαν.

Περίεργος μκνδρομκνία κκτέλαθεν ἐσχάτως τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα».

Ὁ κ. Τσόκας ἀπεφάσισε νὰ μεταβάλῃ τὴν μκνδρᾶν τῶν Ὀλυμπίων εἰς κῆπον καὶ θέατρον. Τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα ὡς νὰ ἦτο ἡ μκνδρᾶ μετὰ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῆς Παρθενῶν ἢ Καπνικαρέκ ἐπιτίθεται κατὰ τῆς ἱεροσυλίας τχύτης.

Ἡ ὑπουργικὴ ἐφημερίς ἀνέτρεψε τὸ λόγιον, καὶ ὑπερκσπίζεται τοὺς κύνκς ἐνκντίον τῶν ἀγίων καὶ τοὺς χοίρους ἐνκντίον τῶν μαργαριτῶν.

Κάθοδος κκρχαριῶν ἀπειλεῖται εἰς τὰς ἀκτάς μκς. Εἶναι τόσον κολοσσαῖοι, καθὰ λέγεται, ὥστε φόβος ὑπάρχει μήπως κἀνένκς ἐξ αὐτῶν κκταπή ὀλόκληρον τὸν Ἄρην, ἐφ' οὗ ὁ κ. Μπούμπουλης ἔσθησε τὸ γραφετόν του.

Ὁ Θεὸς νὰ φυλάττῃ τὸν Ἄρη μκς.

Οἱ Ἄγγλοι ἀνδὲν μᾶς δίδουν τίποτε, μᾶς παίρνουν ὅμως κᾶτι.

Ὁ ἐν Δῆλῳ πκχκτωρ τοῦ Ἄσμοδαίου μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον ἐκ τῶν κκλωδιοφόρων, πκροορμισθὲν εἰς τὴν νῆσον πκνηγουρικῶς ἀπέλυσε λόχον νέων Ἑλγίνων, οἵτινες ἀρπάσαντες βᾶθρον πλήρες ἐπιγραφῶν τὸ μετέφερον ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου.

Οἱ Ἄγγλοι ἀν δὲν μᾶς δίδουν τίποτε, μᾶς ἀρπάζουν ὅμως πάντοτε κᾶτι.

